

(vi) pomocniczo: wyłączając skutki zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim przyznaje on prawa innym niż KFF podmiotom gospodarczym (zaskarżony wyrok, tenor, pkt 1).

(¹) Decyzja Komisji 2003/515/WE z dnia 17 lutego 2003 r. w sprawie systemu pomocy wprowadzonego przez Niderlandy na rzecz przedsiębiorstw prowadzących międzynarodową działalność finansową (Dz.U. L 180, str. 52).

który co do zasady odpowiada art. 56 WE. Sytuacja spółek norweskich lub islandzkich, które mają udział w kapitale spółki niderlandzkiej, jest bowiem obiektywnie porównywalna do sytuacji spółki niderlandzkiej o takim samym udziale. Przepisy niderlandzkie nie znajdują uzasadnienia. Wprawdzie państwa członkowskie mogą podejmować środki w celu zapobieżenia nadużyciom, jednakże muszą one być proporcjonalne ze względu na zamierzony cel, co w tym przypadku nie ma miejsca.

(¹) Dz.U. L 1 z dnia 3.1.1994.

Skarga wniesiona w dniu 23 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-521/07)

(2008/C 37/12)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: P. van Nuffel i R. Lyal)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie zwalniając dywidend wypłacanych spółkom mającym siedzibę w Norwegii lub Islandii z poboru podatku od dywidend na tych samych warunkach, co dywidendy wypłacane spółkom niderlandzkim, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 40 Porozumienia EOG;

— obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z niderlandzkimi przepisami podatkowymi podatek od dywidend nie podlega pobraniu, gdy spółka niderlandzka wypłaca dywidendę innej spółce mającej siedzibę w Niderlandach, która posiada co najmniej 5 % udziałów w spółce wypłacającej dywidendę. Natomiast podatek od dywidend podlega pobraniu, gdy spółka otrzymująca dywidendę ma siedzibę w Norwegii lub Islandii, chyba że spółka ta posiada co najmniej 25 % (Norwegia) lub 10 % (Islandia) udziałów w niderlandzkiej spółce wypłacającej dywidendę.

Komisja jest zdania, że niderlandzkie przepisy podatkowe ustanawiają w ten sposób nierówne traktowanie pomiędzy spółkami mającymi siedzibę w Norwegii lub Islandii a spółkami mającymi siedzibę w Niderlandach. Stanowi to ograniczenie swobodnego przepływu kapitału pomiędzy Niderlandami a Norwegią oraz Islandią, które narusza art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (¹) (Porozumienie EOG) — przepis,

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 listopada 2007 r. — Dinter GmbH przeciwko Hauptzollamt Düsseldorf

(Sprawa C-522/07)

(2008/C 37/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dinter GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Düsseldorf

Pytania prejudycjalne

1. Czy uwagę dodatkową 5b) do działu 20 Nomenklatury Scalonej (¹) należy interpretować w ten sposób, że pod pojęciem soków owocowych z dodatkiem cukru rozumie się również soki owocowe, które wprawdzie faktycznie nie zawierają dodatku cukru, lecz, w przypadku których zawartość dodanego cukru jest pod względem obliczeniowym ustalana na podstawie uwagi dodatkowej 5a) do działu 20 Nomenklatury Scalonej?
2. Czy uwagę dodatkową 5b) do działu 20 Nomenklatury Scalonej należy interpretować w ten sposób, że użyte tam określenie „sok owocowy w jego naturalnym stanie” jest za pomocą sformułowania „otrzymany z owoców lub z rozcieńczenia skoncentrowanego soku” jedynie bliżej objaśniane, faktycznie jednak ma zastosowanie do wszystkich rodzajów soków owocowych (niesfermentowanych i niezawierających dodatku alkoholu) w każdym stanie ich przedstawienia?

3. W przypadku odpowiedzi twierdzących na oba powyższe pytania: Czy uwaga dodatkowa 5b) do działu 20 Nomenklatury Scalonej jest ważna?

(¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1810/2004 z dnia 7 września 2004 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 327, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-524/07)

(2008/C 37/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Schima, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie dopuszczając co do zasady rejestracji starszych, używanych pojazdów przywożonych, wcześniej zarejestrowanych w innym państwie członkowskim, które jednak nie spełniają określonych przepisów austriackich dotyczących ochrony przed emisją spalin i hałasem, pomimo że zarejestrowane w Austrii pojazdy o takiej samej konstrukcji są przy nowej rejestracji zwolnione z tych wymogów, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 28 WE i art. 30 WE
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 28 WE ograniczenia ilościowe w przywozie oraz wszelkie środki o skutku równoważnym są zakazane między państwami członkowskimi. Środkami o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych są przy tym wszelkie uregulowania państw członkowskich mogące bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie, utrudnić handel wewnątrz Wspólnoty.

Zgodnie z przepisami austriackiej ustawy o pojazdach mechanicznych, nie dokonuje się co do zasady rejestracji starszych, używanych pojazdów przywożonych, które były zarejestrowane w innym państwie członkowskim, jednak nie spełniają określonych przepisów austriackich dotyczących ochrony przed emisją

spalin i hałasem, pomimo że zarejestrowane w Austrii pojazdy o takiej samej konstrukcji są przy nowej rejestracji zwolnione z tych wymogów. W związku z tym Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 28 WE i art. 30 WE.

Regulacja krajowa, która uzależnia dokonanie pierwszej w tym kraju rejestracji pojazdu uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim od spełnienia określonych norm hałasu i emisji spalin, które są bardziej restrykcyjne od przepisów wtórnego prawa wspólnotowego może bowiem ograniczyć handel wewnątrz Wspólnoty. Ponadto, to ograniczenie handlu jest dyskryminujące dla produktów zagranicznych, ponieważ bardziej restrykcyjne normy nie mają zastosowania do używanych pojazdów krajowych rejestrowanych ponownie po zmianie właściciela. Austriackie przepisy nie przewidują również wycofania z ruchu zarejestrowanych pojazdów, gdy nie spełniają one norm emisji spalin lub hałasu stosowanych przy indywidualnych pozwoleniach w przypadku pojazdów przywożonych.

Zastosowanie przepisów traktatu dotyczących swobodnego przepływu towarów nie jest w niniejszej sprawie wyłączone na mocy przepisów szczególnych. Po pierwsze, przepisy dyrektyw 93/59/EWG i 92/97/EWG ustanawiające określone standardy emisji i poziomy hałasu, do których odsyła austriackie prawo w zakresie sankcjonowanych norm nie mają zastosowania do pojazdów, które były użytkowane w danym państwie członkowskim przed datami określonymi w tych dyrektywach. Po drugie, brak jest możliwości zastosowania pkt 1 załącznika II do Porozumienia o EOG dla celów oceny stanów faktycznych — takich jak przywóz pojazdu mechanicznego z innego państwa członkowskiego do Austrii w momencie, w którym zarówno Austria jak i to inne państwo członkowskie należą do Wspólnoty — które są objęte wyłącznie prawem wspólnotowym.

Ograniczenia przepływu towarów wewnątrz Wspólnoty mogą zostać uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego wymienionymi w art. 30 WE lub innego rodzaju. Zastosowane regulacje muszą być przy tym celowe, konieczne i proporcjonalne, a ograniczenia nie mogą stanowić środka do arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia handlu między państwami członkowskimi.

Dla omawianego ograniczenia handlu brak jest jednak takiego uzasadnienia. Nie można bowiem uzasadnić odmowy rejestracji przywożonych pojazdów względami ochrony zdrowia i środowiska, gdy nie odmawia się z tych samych względów ponownej rejestracji używanych pojazdów o tej samej konstrukcji, które były już w tym kraju zarejestrowane. Ponadto, zdaniem Komisji istnieje możliwość skorzystania z mniej restrykcyjnych środków aby zapewnić przejście do użytkowania pojazdów o bardziej korzystnych poziomach emisji spalin i hałasu. Jednak realizacja celów ochrony zdrowia i środowiska obciążająca wyłącznie pojazdy przywożone jest niezgodna z zasadami swobodnego przepływu towarów.